

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Медичний факультет
Кафедра клінічної медицини

СИЛАБУС

нормативної освітньої компоненти
”ТРАВМАТОЛОГІЯ І ОРТОПЕДІЯ”

Підготовки
Спеціальності
Освітньо-професійна програма

магістра
222 медицина
медицина

Силабус освітньої компоненти «Травматологія і ортопедія» підготовки магістра, галузі знань 22 Охорона здоров'я, спеціальності 222 Медицина, за освітньо-професійною програмою «Медицина».

Розробник: Філь А.Ю. д.м.н. професор кафедри клінічної медицини.

Силабус освітньої компоненти затверджено на засіданні кафедри клінічної медицини, протокол засідання кафедри № 1 від 31.08.2022 р.

Завідувач кафедри

Галей М. М.

I. ОПИС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика ОК
Денна форма навчання	22 Охорона здоров'я 222 Медицина	Нормативна
		Рік навчання – 5-ий
		Семестр – 9-ий
		Лекції – 10 год
Кількість годин / кредитів 90 / 3	Медицина	Лабораторні – 40 год
ІНДЗ: немає	Магістр	Самостійна робота – 32 год
		Консультації – 8 год
		Форма контролю: екзамен
Мова навчання		українська

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧА

ПІБ **Філь Адріан Юрійович**
Науковий ступінь **Доктор медичних наук**
Вчене звання **професор**
Посада: **професор кафедри клінічної медицини**

Контактна інформація: **тел.: +380984470777**
e-mail: sensejfil@gmail.com

Дні занять: **Понеділок-п'ятниця**

Розклад занять
розміщено на сайті: <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

Консультації проводяться згідно з графіком консультацій, який розміщений на сторінці кафедри.

III. ОПИС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

1. *Анотація курсу*

Травматологія і ортопедія одна з фундаментальних дисциплін у системі вищої медичної освіти, знання якої необхідні для якісної підготовки фахівців у галузі охорони здоров'я. Ґрунтується на вивченні медичної та біологічної фізики, біологічної та біоорганічної хімії, анатомії людини, фізіології, загальної хірургії й інтегрується з хірургією, дитячою хірургією, онкологією, нейрохірургією, анестезіологією та інтенсивною терапією. Закладає основи вивчення сімейної медицини та медицини невідкладних станів, що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та формування умінь застосовувати знання з травматології та ортопедії в процесі подальшого навчання й у професійній діяльності. Формує основи здорового способу життя та профілактики порушення функції системи опори та руху в процесі життєдіяльності.

В останні десятиріччя травматологія і ортопедія поповнилася новими підходами у діагностиці і лікуванні. У зв'язку з цим стандарти вищої медичної освіти вимагають від випускника вищого медичного навчального закладу вміння своєчасно та в достатньому обсязі проводити діагностичні та лікувальні заходи у випадку отримання травми. Вища медична освіта також передбачає, що лікар-клініцист повинен вміти прогнозувати перебіг періодів травматичної хвороби, часу зрощення переломів, а також оцінити ризик виникнення різноманітних віддалених наслідків травми.

Знання з травматології і ортопедії дозволяють майбутньому фахівцю зрозуміти процеси, які відбуваються в організмі людини після отриманої травми.

2. **Пререквізити та постреквізити**

Пререквізити: медична біологія, біологічна та біоорганічна хімія, анатомія людини, нормальна фізіологія, патологічна анатомія, патологічної фізіологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, загальна хірургія, догляд за хворими, пропедевтика педіатрії.

Постреквізити: нейрохірургія, акушерство та гінекологія, урологія, онкологія.

3. *Мета і завдання освітньої компоненти.*

Мета: формування у студентів комплексу знань, умінь та навичок з травматології і ортопедії

Завдання:

-Визначення тактики ведення пацієнтів з травмами та найбільш поширеними ортопедичними захворюваннями опорно-рухового апарату.

-Демонструвати володіння методами профілактики травматизму та ортопедичних захворювань.

-Діагностувати невідкладні стани при травмах опорно-рухового апарату та надавати екстрену медичну допомогу.

-Пояснювати принципи відновного лікування та реабілітації хворих з ураженням опорно-рухового апарату.

-Проводити диференційну діагностику травматичних ушкоджень опорно-рухового апарату, встановлювати попередній діагноз при травмах та найбільш поширених ортопедичних захворюваннях.

4 **Результати навчання (компетентності)**

Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
Фахові компетентності (ФК)	ФК 1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані. ФК 2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів. ФК 3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу

	<p>захворювання. ФК 4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань. ФК 6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.</p>
<p>Програмні результати навчання (ПРН)</p>	<p>ПРН 1 Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати найбільш вірогідний нозологічний або синдром ний попередній клінічний діагноз захворювання.</p> <p>ПРН 3 Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, рентгенологічні, функціональні та/або інструментальні) за, пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань.</p> <p>ПРН 4 Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та логічного аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики), дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.</p> <p>ПРН 5 Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (вдома, на вулиці, закладі охорони здоров'я, його підрозділі), у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.</p> <p>ПРН 6 Визначити характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.</p> <p>ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за додатком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за додатком 2).</p> <p>ПРН 8. Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за додатком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.</p> <p>ПРН 9. Визначити характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за додатком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових</p>

	умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.
--	--

5. Структура освітньої компоненти

№ теми	Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Лаб.	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю*/Бали
1.	Вступ до травматології та ортопедії. Пропедевтика. Принципи іммобілізації.	8		2	4		(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
2.	Переломи: визначення, принципи діагностики, класифікації та лікування. Види остеосинтезу. Регенерація кісткової тканини. Абсолютна та відносна стабільність.	2	2	2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
3.	Рани та пошкодження м'яких тканин (сухожилля, зв'язки).	8		2	4		(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
4.	Ускладнення та віддалені наслідки переломів: незрощення, остеомієліт, інфекції м'яких тканин, контрактура, асептичний некроз.	4	2	2		2	(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
5.	Вивихи. Принципи діагностики та лікування	4		2	2		(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
6.	Найбільш поширені травми верхньої кінцівки: ділянка ключиця-середня третина плеча.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
7.	Найбільш поширені травми верхньої кінцівки: ділянка нижня третина плеча-лікоть. Принципи діагностики та лікування.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
8.	Найбільш поширені травми верхньої кінцівки: ділянка передпліччя-кисть. Принципи діагностики та лікування.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
9.	Найбільш поширені травми нижньої кінцівки: ділянка проксимальна-середня третина стегна. Принципи діагностики та лікування.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
10.	Найбільш поширені травми нижньої кінцівки: ділянка дистальна третина стегна-коліно. Принципи діагностики та лікування.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
11.	Найбільш поширені травми нижньої кінцівки: ділянка дистальна третина гомілка-стопа. Принципи діагностики та лікування.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
12.	Найбільш поширені травми тазу та хребта. Принципи діагностики та лікування.	4	2	2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
13.	Політравма: критерії встановлення діагнозу. Алгоритм MARCH. Хірургія контролю пошкоджень.	8	2	2	4		(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
14.	Пропедевтика в ортопедії. Принципи діагностики захворювань опорно-рухового апарату.	10		2	6	2	(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
15.	Найбільш поширені захворювання	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2

	верхньої кінцівки. Принципи діагностики та лікування та профілактики.						
16.	Найбільш поширені захворювання нижньої кінцівки. Принципи діагностики та лікування та профілактики.	4		2	2		(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
17.	Найбільш поширені захворювання тазу та хребта. Принципи діагностики та лікування та профілактики.	2		2			(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
18.	Особливості діагностики та лікування травм і захворювань опорно-рухового апарату у дітей.	12	2	2	6	2	(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
19.	Пухлинні та пухлиноподібні захворювання опорно-рухового апарату.	8		2	4	2	(УО(5)+ВПЗ(5)) / 2
20.	Додаткова робота						ВПЗ (5)
21.	ВСЬОГО годин / поточних балів	90	10	40	32	8	5 / 120 балів
22.	Іспит (консулат.)	2		2			Т+ВПЗ+УО = 80 балів
Разом за дисципліну							120+80 = 200 балів

Перелік тем лекцій

Назва лекції	Кількість годин
2 семестр	
Тема 1. Вступ до травматології та ортопедії. Розуміння поняття "перелом". Процес зрощення переломів та роль м'яких тканин. Поняття абсолютної та відносної стабільності.	2
Тема 2. Принципи лікування відкритих переломів. Ускладнення переломів: псевдоартроз, контрактура, остеомієліт, асептичний некроз.	2
Тема 3. Політравма. Діагностичні критерії. Damage control (Контроль пошкоджень). Переломи кісток тазу: діагностика, класифікація, принципи лікування.	2
Тема 4. Запальні пухлинні та пухлиноподібні захворювання органів опори та руху.	2
Тема 5. Принципи травматології та ортопедії дитячого віку. Вікові особливості опорно-рухового апарату. Найбільш поширені травми та захворюванн опорно-рухового апарату серед дітей.	2
ВСЬОГО	10

Перелік тем практичних занять

	Кількість годин
Тема 1. Вступ до травматології та ортопедії. Пропедевтика. Принципи іммобілізації.	2
Тема 2. Переломи: визначення, принципи діагностики, класифікації та лікування. Види остеосинтезу. Регенерація кісткової тканини. Абсолютна та відносна стабільність.	2
Тема 3. Рани та пошкодження м'яких тканин (сухожилля, зв'язки).	2
Тема 4. Ускладнення та віддалені наслідки переломів: незрощення, остеомієліт, інфекції м'яких тканин, контрактура, асептичний некроз.	2
Тема 5. Вивихи. Принципи діагностики та лікування	2
Тема 6. Найбільш поширені травми верхньої кінцівки: ділянка ключиця-середня третина плеча.	2
Тема 7. Найбільш поширені травми верхньої кінцівки: ділянка нижня третина плеча-лікоть. Принципи діагностики та лікування.	2
Тема 8. Найбільш поширені травми верхньої кінцівки: ділянка передпліччя-кисть. Принципи діагностики та лікування.	2
Тема 9. Найбільш поширені травми нижньої кінцівки: ділянка проксимальна-середня третина стегна. Принципи діагностики та лікування.	2
Тема 10. Найбільш поширені травми нижньої кінцівки: ділянка дистальна третина стегна-коліно. Принципи діагностики та лікування.	2
Тема 11. Найбільш поширені травми нижньої кінцівки: ділянка дистальна третинка гомілка-стопа. Принципи діагностики та лікування.	2
Тема 12. Найбільш поширені травми тазу та хребта. Принципи діагностики та лікування.	2

Тема 13. Політравма: критерії встановлення діагнозу. Алгоритм MARCH. Хірургія контролю пошкоджень.	2
Тема 14. Пропедевтика в ортопедії. Принципи діагностики захворювань опорно-рухового апарату.	2
Тема 15. Найбільш поширені захворювання верхньої кінцівки. Принципи діагностики та лікування та профілактики.	2
Тема 16. Найбільш поширені захворювання нижньої кінцівки. Принципи діагностики та лікування та профілактики.	2
Тема 17. Найбільш поширені захворювання тазу та хребта. Принципи діагностики та лікування та профілактики.	2
Тема 18. Особливості діагностики та лікування травм і захворювань опорно-рухового апарату у дітей.	2
Тема 19. Пухлинні та пухлиноподібні захворювання опорно-рухового апарату.	2
Іспит (консульт)	2
ВСЬОГО	40

6. Питання для самостійної роботи

Тема / Питання	Кількість годин
Пропедевтика в ортопедії травматології. Накісний остеосинтез. Зовнішній остеосинтез: закритий черезкістковий компресійно-дистракційний остеосинтез, стержневий остеосинтез. Первинний та вторинний кістковий мозоль.	4
Остеомієліт – критерії діагностики, класифікація, принципи лікування та профілактики. Навколосуглобова інфекція –критерії діагностики, принципи лікування. Контрактури – визначення, типи, принципи хірургічного та консервативного лікування. Асептичний некроз голівки стегнової кістки, таранної кістки .	4
Вивих – визначення поняття. Підвивих – визначення поняття. Класифікація вивихів. Закрите та відкрите вправління вивиху. Звичайний звих – визначення та принципи лікування.	2
Політравма: критерії встановлення діагнозу. Шкала ISS. Алгоритм MARCH. Хірургія контролю пошкоджень. Хірургія раннього тотального лікування. Діагностика та принципи імобілізації переломів тазу.	
Пропедевтика в ортопедії. Методики визначення довжини кінцівок, об'єму рухів в суглобах. Інструментальні методи діагностики в ортопедії та травматології: X-променеве дослідження, комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія, ультразвукова діагностика.	6
Коксартроз – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Гонартроз – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Ентезопатія Ахіллового сухожилка– діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Плантарний фасціїт – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика.	2
Вроджена кривошия – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Вроджений звих стена – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Клишоногість – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Хвороба Паргеса – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Хвороба Осгуд-Шлятера – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Переломи типу "зеленої гілки " – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Епіфізіоліз – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Пронаційний підвивих променевої кістки – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика. Переломи виростків плечової кістки – діагностика, принципи лікування, диференційна діагностика.	4
Доброякісні пухлини опорно-рухового апарату – неосифікуюча фіброма, фіброзна дисплазія, енхондрома, хвороба Педжета, остеобластома, остеохондрома. Злоякісні пухлини опорно-рухового апарату – хондросаркома, саркома Юінга. Принципи діагностики та лікування.	10
ВСЬОГО	32

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо здобувача освіти полягає в послідовному та цілеспрямованому здійсненні навчального процесу на засадах прозорості, доступності, наукової обґрунтованості, методичної доцільності та відповідальності учасників освітнього процесу.

Вивчення освітньої компоненти передбачає постійну роботу студентів на кожному занятті. Середовище під час проведення лекційних та лабораторних робіт є творчим, дружнім, відкритим для конструктивної критики та дискусії. Студенти не повинні спізнюватися на заняття. Усі студенти на лабораторних роботах відповідно до правил техніки безпеки мусять бути одягненими в білі халати. Перед початком заняття студенти повинні вимкнути звук засобів зв'язку (мобільний телефон, смарт-годинник тощо).

Студенти повинні здійснювати попередню підготовку до лекційних та лабораторних занять згідно з переліком рекомендованих джерел. До початку курсу необхідно встановити на мобільні пристрої або ноутбуки застосунки Microsoft Office 365 (Teams, Forms, One Note) для проходження тестування та роботу з доступними матеріалами курсу. Вхід для активації облікового запису відбувається через корпоративну пошту з доменом – @vnu.edu.ua. Корпоративна пошта з паролем видається методистом деканату медичного факультету.

Оцінювання здобувачів освіти здійснюється відповідно до Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань студентів Волинського національного університету імені Лесі Українки (https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/07/Polozh_pro_otzin_%D0%A0%D0%B5%D0%B4_%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%9C%D0%95%D0%94.pdf).

В освітньому процесі застосовується дві шкали оцінювання: багатобальна (200-бальна) шкала та 4-бальна шкала. Результати конвертуються із однієї шкали в іншу згідно із нижче наведеними правилами.

Здобувачі освіти складають іспит (максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120 балів, на іспиті – 80 балів. Підсумковий бал формується як сума цих балів $120+80= 200$ балів).

Оцінювання поточної успішності здійснюється на кожному лабораторному занятті за 4-бальною шкалою (5 – «відмінно», 4 – «добре», 3 – «задовільно», 2 – «незадовільно»).

Сукупність знань, умінь, навичок, компетентностей, які набуті здобувачем у процесі навчання з кожної теми орієнтовно оцінюється за такими критеріями:

– 5 ("відмінно") – здобувач бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових джерел, логічно мислить і формує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

– 4 ("добре") – здобувач добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з джерел, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

– 3 ("задовільно") – здобувач в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в рекомендованих джерелах, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у здобувача невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

– 2 ("незадовільно") – здобувач не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в джерелах, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Здобувач має отримати оцінку на кожному лабораторному занятті. У разі пропуску лабораторного заняття здобувач освіти зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі на

консультаціях за графіком відпрацювання лабораторних занять, але не пізніше останнього тижня у відповідному семестрі. Якщо здобувач пропустив більше, ніж 3 практичні заняття, він має отримати дозвіл на їх відпрацювання у деканаті.

Відвідування занять здобувачами є обов'язковим та дає можливість отримати задекларовані у Галузевому стандарті спеціальності 222 Медицина та у освітній програмі «Медицина» загальні та фахові компетентності, вчасно і якісно виконати завдання. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, карантин, міжнародне стажування) навчання може відбуватись індивідуально (в он-лайн формі за погодженням із деканом факультету) або може бути відпрацьоване на консультаціях відповідно до встановленого порядку.

Формою підсумкового контролю є екзамен. Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить 120 балів. Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих здобувачем освіти оцінок за 4-бальною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою відповідно до таблиці 2

Таблиця 2

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом (диференційованим заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.45	107	3.91	94	3.37	81
4.95	119	4.41	106	3.87	93	3.33	80
4.91	118	4.37	105	3.83	92	3.29	79
4.87	117	4.33	104	3.79	91	3.25	78
4.83	116	4.29	103	3.74	90	3.2	77
4.79	115	4.25	102	3.7	89	3.16	76
4.75	114	4.2	101	3.66	88	3.12	75
4.7	113	4.16	100	3.62	87	3.08	74
4.66	112	4.12	99	3.58	86	3.04	73
4.62	111	4.08	98	3.54	85	3	72
4.58	110	4.04	97	3.49	84	Менше 3	Недостатньо
4.54	109	3.99	96	3.45	83		
4.5	108	3.95	95	3.41	82		

3 освітньої компоненти «Психіатрія, наркологія» складання екзамену для усіх здобувачів є обов'язковим. На екзамен виносяться усі програмні питання дисципліни, які здобувачі вивчали у третьому та четвертому семестрах.

Екзаменаційна оцінка визначається в балах за результатами виконання екзаменаційних завдань за шкалою від 0 до 80 балів. Остаточна екзаменаційна оцінка складається з двох частин: 1) екзаменаційного тестування та 2) практичної і теоретичної частини. Екзаменаційне тестування оцінюється від 0 до 20 балів, проводиться двічі за процедурою ліцензійного іспиту КРОК, який проводиться у Центрі інформаційних технологій та комп'ютерного тестування університету. З двох тестувань студентів, буде врахований кращий результат. При отриманні позитивної оцінки на першому тестуванні (більше 60,5% правильних відповідей) студент має право не проходити друге тестування. Результати від 60,5% до 100% правильних відповідей конвертуються у бали від 12 до 20 наступним чином:

60,5-62%	12 балів	71-75%	15 балів	86-90%	18 балів
63-65%	13 балів	76-80%	16 балів	91-95%	19 балів
66-70%	14 балів	81-85%	17 балів	95-100%	20 балів

Отримані бали додаються до екзаменаційної оцінки (яка включає теоретичну і практичну частину та оцінюється від 0 до 60 балів) та формують остаточну екзаменаційну оцінку на екзамені.

На екзамен виносяться усі основні питання, типові та комплексні задачі, ситуації, завдання, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх під час розв'язання практичних завдань.

Підсумкова оцінка з дисципліни визначається як сума поточної оцінки (максимум – 120 балів) та екзаменаційної оцінки (максимум – 80 балів) і становить 200 балів.

У випадку, якщо здобувач набрав підсумковий бал менший, ніж 120 балів, він складає екзамен під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання, зберігаються, а здобувач при перескладанні екзамену може набрати максимум 80 балів. Підсумковий бал при цьому формується шляхом додавання поточних балів та екзаменаційного балу і становить максимум 200 балів.

Повторне складання екзамену допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

У разі наявності диплома молодшого спеціаліста (молодшого бакалавра, фахового молодшого бакалавра) можливе зарахування (перезарахування) певної кількості годин відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

У разі наявності документа, що засвідчує навчання на сертифікованих курсах, онлайн-курсах, які дотичні до тем дисципліни, можливе зарахування певної кількості годин (за попереднім погодженням з викладачем), відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

У разі переходу на дистанційну форму навчання викладання курсу відбувається в команді освітнього середовища Microsoft Office 365 відповідно до Положення про дистанційне навчання та додаткових розпоряджень ректорату.

Політика щодо академічної доброчесності. Здобувачу необхідно дотримуватися морально-етичних правил: не пропускати аудиторних занять (у разі пропуску – причину підтвердити документально); не привласнювати чужу інтелектуальну працю; у разі цитування наукових праць, методичних розробок, результатів досліджень, таблиць та ін. необхідно вказувати посилання на першоджерело.

Викладач і здобувач освіти мають дотримуватись ст. 42 Закону України «Про освіту». Усі здобувачі освіти повинні ознайомитись із основними положеннями Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки та Ініціативою академічної доброчесності та якості освіти – Academic IQ.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Якщо з об'єктивних причин заняття пропущене, здобувач повністю відпрацьовує тему лабораторного заняття в присутності лаборанта та чергового викладача, що включає всі види активності здобувача та всі види його оцінювання, передбачені цим силабусом. День та години відпрацювання визначаються графіком консультацій, який оприлюднюється.

У випадку невиконання та не відпрацювання лабораторних робіт студент не допускається до підсумкового контролю та його підсумковий бал за поточний семестр не визначається.

Терміни проведення іспиту, а також терміни ліквідації академічної заборгованості визначаються розкладом екзаменаційної сесії. У разі не складання іспиту, студент може перездати його двічі.

У відомості, індивідуальному навчальному плані (заліковій книжці) здобувача освіти записується підсумкова кількість балів за залік або екзамен.

V. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів,
де формою контролю є іспит

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
170–200	Відмінно	A	відмінне виконання
150–169	Дуже добре	B	вище середнього рівня
140–149	Добре	C	загалом хороша робота
130–139	Задовільно	D	непогано
122–129	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–121	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів,
де формою контролю є залік

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
170–200	Зараховано
150–169	
140–149	
130–139	
122–129	
1–121	Незараховано (необхідне перескладання)

Під час переведення та поновлення у Волинський національний університет імені Лесі Українки здобувачів освіти, які не навчалися за кредитно-модульною системою, отримані ними оцінки за 100-бальною шкалою переводяться у шкалу ECTS та 200-бальну шкалу відповідно до таблиці.

Шкала конвертування оцінки здобувачів освіти з ОК з 100-бальної у 200-бальну систему оцінювання

Оцінка в балах за 200-бальною шкалою	Оцінка в балах за 100-бальною шкалою	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
			оцінка	пояснення
170–200	90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
150–169	82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
140–149	75–81	Добре	C	загалом хороша робота
130–139	67–74	Задовільно	D	непогано
122–129	60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–121	1–59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

При Perezарухуванні підсумкової оцінки з 100-системи оцінювання у 200 з ОК переведення здійснюється за мінімальним значенням.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

Обов'язкова

1. Бітчук Д.Д., Істомін А.Г., Хищенко М.Ф., Марюхніч А.О. Травматологія та ортопедія: Збірник тестових завдань для поза аудиторної підготовки студентів до ліцензійних іспитів: КРОК 2. Харків: ДХМУ НТУ ' ХПП^а . 2004 224-с.
2. Методичні вказівки з написання навчальної історії хвороби при курації пацієнтів з пошкодженнями і захворюваннями ОРА. / М.С. Клепач, М.І. Пустовойт, В.П. Омельчук та ін.. Методичні вказівки М Івано-Франківськ 2002 40с.
3. Олекса А.П. Травматологія та ортопедія. М К..Вища школа 1993 511с.
4. Склярєнко В.Ф. Травматологія і ортопедія. М К..Здоров'я 2005 328с.
5. Ортопедія і травматологія / За ред. проф. О.М.Хвисяка. Х., 2013. 656 с.
6. Травматологія та ортопедія: підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів / за ред. Голки Г.Г., Буріянова О.А., Климовицького В.Г.- Вінниця: Нова Книга, (Укр.) 2014. М 416 с.
7. Травматология и ортопедия: учебник для студентов высших медицинских учебных заведений / под ред. Голки Г.Г., Бурьянова А.А., Климовицкого В.Г.- Винница: Нова Книга, (Рос.) 2016. 448с.
8. Traumatology and orthopedics: підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів / за ред. Голки Г.Г., Буріянова О.А., Климовицького В.Г.- Вінниця: Нова Книга, (Англ.) 2018. 400 с.
9. Venger V.F., Serdyuk V.V., Rashed Mochamad. Traumatology and orthopedics. Odessa: Druk. 2006 248p.

Додаткова

1. Корж М.О., Дедух Н.В. Жупанець І.А. (Ред..) Остеоартроз. Консервативна Терапія. Харків: Прапор. 1999. 336 с.
2. Левит К., Мануальная терапия в рамках врачебной реабилитации. Пер. с чешок. Винница: Винницкий государственный медицинский университет, 1997. 440 с.
3. Осеопороз: епидемиология, клиника, диагностика, профилактика и лечение / под.. ред.. Коржа Н.А., В.В.Поворознюка., Н.В. Дедух., И.А. Зупанца. М Х.: Золотие страницы. 2002 648 с.
4. Стан та перспективи розвитку ортопедо М травматологічної допомоги в Україні / під пед.. Гайко Г.В. Київ. 2001 184 с.
5. Типова програма реабілітації інвалідів з наслідками травм верхніх кінцівок: Методичні рекомендації / Корж М.О., Яремко Д.О., Шевченко О.Г. та ін.. Харків. 2001. 23 с.
6. Muller V., Allgjer v., Schneider R., Willenger H. Manual of Internal Fixation. Springer Verlag. 1992. 752p.
7. Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності студентів. Зіменковський Б.С., Гжегоцький М.Р. та ін. Львів. 2018. 66 с.